

heller ikke undlade at bringe den højtærede Minister min Tak for hans Medvirkning dertil. Det er jo glædeligt, at den højtærede Regering omsider har fundet Anledning til at tage denne Sag i sin Haand. Den højtærede Minister kom med en Bemærkning, der formodentlig ikke var ment, som den kunde forstaas, nemlig, at den Gang han havde set, at *Landstinget* var villig til at tage sig af Sagen, fandt Ministeren, at nu var der Grund til at tage Sagen i sin Haand. Det var, som om den højtærede Minister ikke vilde tillægge det, at *Folketinget* i 9 Samlinger har baa-ret Sagen frem, nogen Betydning for Regeringen. Den højtærede Minister sagde, at man havde altid fra Regeringens Side stillet sig velvillig til hemmelig Afstemning, men havde ment, at Afstemningen skulde henlægges til Kommunerne og disse andre Ting. Jeg vil sige, at denne Kærlighed til hemmelig Afstemning, som ganske vist kom nogenlunde klart frem hos afdøde Indenrigsminister Ingerslev, men kun meget køligt hos hans Efterfølger, den nuværende Konsejlspræsident, og i en mere afdæmpet Form hos den nuværende højtærede Indenrigsminister, har aabenbart været af en meget platonisk Karakter, naar den ikke før har kunnet bringe Regeringen til at forelægge Forslag ikke en Gang i den Form, hvori man selv ønskede det. Det kunde Regeringen dog have gjort, men det har den ikke gjort før nu. Men lad nu alle disse gamle Skader ligge! Nu ere vi over det. Jeg takker altsaa den højtærede Minister, fordi han nu dog har taget Initiativet til at føre denne Sag frem, og jeg vil samtidig bringe det høje Ting her oven over en Tak, fordi det har ført Sagen igennem, endog i en bedre Skikkelse efter min Mening end den, hvori den var fremsat fra Regeringens Side. Lovforslaget foreligger jo enstemmig vedtaget af *Lands-tinget*.

De Punkter, hvori det Forslag, som nu foreligger, adskiller sig fra de Forslag, *Folketinget* tidligere har vedtaget, har den højtærede Minister allerede nævnt de fleste af. Han nævnte saaledes, at Kaaringen var bortfalden. Jeg kan ikke erkende, at der var noget principstridigt i at beholde Kaaringen, selv om man gik til hemmelig Afstemning, af den ganske simple Grund, at ingen er pligtig til at deltage i Kaaringen, ligesom man heller ingen Sinde har hørt noget om Valgtryk i Retning af at faa Folk til at deltage i Kaaringen. Og det kan ikke benægtes, at den har sin praktiske Betydning. Den, der har fulgt

Valghandlinger rundt omkring i Landet i Tidernes Løb, har mange Gange set Valgkandidater træde op, som trak sig tilbage efter Kaaringen, idet de have ladet den være bestemmende for, om de skulde gaa videre eller ej. Imidlertid tænker jeg ikke, at der her i Tinget vil blive rejst Modstand mod Forslaget for det Punkts Vedkommende. Jeg skal i alt Fald være villig til at give efter der. Stor Værdi har Kaaringen ganske vist ikke. — Det andet Punkt, som den højtærede Minister nævnte, var det om de 25 Stillere. Det kan godt være trættende for os allesammen at høre oplæst paa Valgtribunen baade sine egne 100 eller 200 Stillere og maaske lige saa mange for Modkandidaten, og selv om Formanden for Valgbestyrelsen gør det saa hurtigt og kort som muligt, kan det alligevel være drøjt nok paa en kold Vinterdag. Paa den anden Side kan det ikke nægtes, det ville vi alle have erfaret, at det ikke er saa let, naar man har en hel Mængde Stillere, at faa deres Antal begrænset, men det er jo noget, vi maa komme ud over, og det er i alt Fald kun denne Slægt af Folketingsmænd, der vil komme til at føle Vanskelighederne derved, den følgende vil jo ikke have Lejlighed til at begynde med flere, end de have Lov til, saa heller ikke mod dette Punkt vil jeg for mit Vedkommende rejse nogen Modstand. Den højtærede Minister nævnte derimod ikke, at Bestemmelsen om, at Valghandlingen ikke maatte sluttes før Kl. 8 om Aftenen er i § 5 for Folketingsvalgenes Vedkommende ændret til Kl. 5 Eftermiddag. Det er imidlertid væsentlig kun for nogle faa enkelte Kredse i Landet, det har Betydning. Det blev, som jeg nævnte før, sat ind i Socialdemokraternes Forslag, saa naar de gennem deres Repræsentant i *Landstinget* have kunnet acceptere Kl. 5 i Stedet for Kl. 8, ser jeg ikke for os andre nogen Grund til at modsætte os det, vi, som dog hverken ville faa Fornøjelse af Kl. 8 eller Kl. 5.

Det Punkt derimod, som jeg mener maa forandres, det er dette med det lukkede Rum. Det vil af det Tilbageblik paa Sagens Forhistorie, som jeg har givet, fremgaa, at det har været optaget i alle de Forslag, der have været forelagte og ere blevne behandlere i *Folketinget*, at den stemmende skulde have Lejlighed til, efter at han har faaet udleveret den Seddel, den Konvolut, kort sagt det Dokument, ved Hjælp af hvilket han skulde stemme, at være et Øjeblik fri for andres Blikke, saa han kunde skrive paa sin Stemme-